

EIGENTIJDSE
BIJBELVERTALING

THE
MESSAGE
... OF ...

HOPE

... IN ...
HET NEDERLANDS

EUGENE PETERSON

THE MESSAGE OF HOPE IN HET NEDERLANDS

Originally published in the U.S.A. under the title:

The Message of Hope, by Eugene Peterson

Copyright © 2001 by Eugene Peterson

Dutch edition © 2015 by Uitgeverij Gideon and Ark Media,

licensed with permission of NavPress. Represented by

Tyndale House Publishers, Inc. All rights reserved

Vertaling en redactie: Paul Abspoel en Gerhard Rijkssen

Omslagontwerp: CO2Premedia

Vormgeving binnenwerk: Iddo Hoekstra

Jaar van uitgave: april 2015

Uitgave: Uitgeverij Gideon en Ark Media

www.gideonboeken.nl – www.arkmedia.nl

ISBN: 978-90-3381-743-4

NUR 713

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations in critical reviews or articles, without the prior written permission of the publisher.

Inleiding

Als iemand zegt ‘ik hoop het’, dan klinkt het woord ‘hoop’ meestal niet bijzonder krachtig, maar meer als een wens, een slag in de lucht of een onmogelijke droom. Maar hoewel hoop soms een wat vreemd concept kan lijken, té idealistisch in de harde werkelijkheid van onze wereld, hebben we misschien, heel misschien wel een zeer goede reden om tóch hoopvol te zijn.

Wat wij najagen in deze wereld – een huis, een baan, een gelukkig gezin en succes – kan goed zijn, maar zal ons nooit helemaal bevredigen. Toch vestigen wij vaak onze hoop op zulke zaken. Maar zelfs als we al deze dingen weten te bereiken, kunnen we ons toch nog leeg en onvoldaan voelen. En verlangen naar meer. Is er iets waar we al onze hoop op kunnen richten en wat werkelijk volledig de moeite van ons leven waard zal blijken te zijn? Zou het niet een levensgroot verschil maken als we zouden weten hoe God daar tegenaan kijkt?

In de Bijbel lezen we over Gods kijk op het leven. We lezen daar dat Hij ons eeuwige hoop wil bieden, iets wat veel verder gaat dan wat deze wereld ons te bieden heeft. Dat is zijn overweldigende hoopvolle boodschap aan ons!

We voelen ons allemaal weleens klein en onbeduidend. Als jij je afvraagt waarom de God die het hele universum gemaakt heeft in vredesnaam geïnteresseerd zou zijn in jou, besef dan: Hij heeft ook jou gemaakt! Logisch toch, dat Hij dan graag op de hoogte is van jouw doen en laten en graag voor jou wil zorgen.

The Message of Hope in het Nederlands bevat een aantal delen van Gods boodschap aan ons. Je zou deze delen als vensters kunnen zien. Vensters waardoor jij dezelfde wereld ziet die je elke dag ziet, maar vanuit een totaal ander perspectief. Hoopvol. Zinvol.

(Als je je verder wilt verdiepen in zaken waarover je in dit boekje leest, kun je een gratis Engelstalige studiegids downloaden via www.messagebible.com.)

Over de auteur

Eugene H. Peterson heeft meer dan twintig boeken op zijn naam staan. Tevens is hij één van de redacteurs van het blad *Leadership Journal*. Peterson is emeritus professor Spiritual Theology aan het Regent College in Vancouver, British Columbia. Daarnaast is hij stichter van de Christ Our King Presbyterian Church in Bel Air, Maryland. Hij heeft de gemeente 29 jaar lang als predikant gediend.

Marcus

Marcus gaat recht op zijn doel af. Zonder omwegen vertelt hij zijn verhaal, van de eerste tot de laatste zin. Marcus was een christen uit de eerste eeuw. Hij wil iedereen laten weten dat er iets buitengewoons is gebeurd, iets wat onze kijk op de wereld en op ons leven in die wereld radicaal verandert. Hij kan niet wachten ons daar meer over te vertellen, en je proeft zijn enthousiasme in iedere zin. De boodschap die hij brengt is bijzonder hoopvol: God is nabij en Hij staat aan onze kant.

Marcus weet dat religie gemakkelijk kan verworden tot schijngodsdienst; dat de scheidslijn tussen de aanbidding van God en de aanbidding van een god of vele goden gemakkelijk overschreden kan worden. Daarom haast Marcus zich ons te vertellen dat de ware God nabij is, op dit moment, dat Hij aan onze kant staat en van harte bereid is om ons te helpen op de best mogelijke manier. Marcus wil ons laten inzien dat de geboorte, het leven, het sterven en de opstanding van Jezus Christus de waarheid van God aan ons openbaren.

Dat is belangrijk. Als wij begrijpen wie Jezus is, kunnen wij in de waarheid leven in plaats van in iets wat wij voor waar zijn gaan houden. Marcus wil ons veel levensverdriet besparen door ons duidelijk te maken dat Jezus niet zomaar een waarheid is die wij kunnen leren kennen, maar dat Hij dé waarheid is, en dat Hij er hartstochtelijk naar verlangt ons te leren kennen.

Johannes de Doper

1 Het goede nieuws van Jezus Christus – the Message of Hope! – begint hier. Het gaat precies zoals de profeet Jesaja al in zijn boekrol schreef:

‘Let goed op: Ik stuur een boodschapper voor U uit, hij zal de weg voor U vrijmaken. De donder dreunt in de woestijn! Bereid U voor op de komst van God! Maak de weg vrij en recht!’

Johannes de Doper verscheen in de wildernis. Hij sprak over een doop die het leven radicaal verandert en daardoor de zonde wegwast. De mensen stroomden massaal toe vanuit Judea en Jeruzalem, en terwijl zij hun zonden beleden, werden zij door hem gedoopt in de Jordaan, in een veranderd leven. Johannes droeg een mantel van kamelenhaar en een leren riem om zijn middel. Hij at sprinkhanen en wilde honing.

Hij vertelde de mensen: ‘Het echte verhaal staat op het punt te beginnen. En de ster van dat verhaal, van wie ik hooguit een hulpje ben, zal jullie leven veranderen. Ik doop jullie hier in de rivier, waarbij jullie je oude bestaan inruilen voor een koninkrijksleven. Maar als Hij jullie doopt, is dat een heilige doop, door de Heilige Geest. Dat zal jullie leven van binnenuit veranderen.’

In die dagen kwam Jezus vanuit Nazareth in Galilea en ook Hij liet Zich door Johannes dopen in de Jordaan. Op het moment dat Hij weer boven water kwam, zag Hij hoe de hemel openscheurde en hoe Gods Geest, in de vorm van een duif, op Hem neerdaalde. En precies op dat moment klonk er een stem die zei: ‘Jij bent mijn Zoon. Liefdevol heb Ik Jou speciaal uitgekozen. Ik ben trots op Je.’

Gods koninkrijk is aangebroken

Plotseling werd Jezus door dezelfde Geest de wildernis in gedreven. Veertig dagen en veertig nachten lang werd Hij daar door Satan op de proef gesteld. Jezus was in het gezelschap van wilde dieren. Engelen zorgden voor Hem.

Nadat Johannes was gearresteerd, ging Jezus naar Galilea om daar Gods boodschap te vertellen: 'Het is zover! Gods koninkrijk is aangebroken. Verander je leven en geloof deze boodschap!'

Terwijl Hij langs de oever van het Meer van Galilea liep, zag hij Simon en zijn broer Andreas aan het werk met hun visnetten. Vissen was hun beroep. Jezus zei tegen hen: 'Ga met Mij mee, dan maak Ik een ander soort vissers van jullie. Ik zal jullie leren hoe jullie mannen en vrouwen kunnen vangen in plaats van zee- en rivierbaarzen.' Ze stelden geen vragen, maar lieten hun netten vallen en volgden Jezus.

Een meter of tien verder langs diezelfde oever zag Jezus de broers Jacobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs. Zij zaten in de boot hun visnetten te repareren. Zonder omhaal van woorden deed Hij hun hetzelfde aanbod. Meteen lieten ze hun vader Zebedeüs, de vissersboot en de ingehuurd medewerkers achter en volgden ook zij Jezus.

Overtuigend onderwijs

Vervolgens kwamen zij aan in Kapernaüm. Toen het sabbat werd, ging Jezus direct naar de plaats van samenkomst. Hij gaf daar de hele dag les. Iedereen was verbaasd over zijn onderwijs. Het was zo helder, zo overtuigend, in niets leek het op het eindeloze gemuggenzift en geciteer van de godsdienstgeleerden.

Terwijl Hij nog op de plaats van samenkomst was, werd Hij opeens onderbroken door een zeer verwarde man. De man schreeuwde: 'Wat heb Jij hier bij ons te zoeken, Jezus van Nazareth? Ik weet wel wat Jij van plan bent! Jij bent de Heilige van God en Je bent gekomen om ons te kapot te maken!'

Jezus legde de geest het zwijgen op: 'Stil! Verlaat hem!' De geest die de man lastigviel, liet de man allerlei spastische bewegingen maken en protesteerde luidkeels – maar verliet hem.

De aanwezigen konden hun ogen bijna niet geloven en het gonsde van nieuwsgierigheid. 'Wat gebeurt hier? Wat is dit voor een nieuw soort onderwijs dat gelijk in de praktijk wordt gebracht? Hij legt vuilspuitende, demonische geesten het zwijgen op en stuurt ze zo weg!' Het nieuws ging als een lopend vuurtje door heel Galilea.

Ze verlieten de plaats van samenkomst en vertrokken direct naar het huis van Simon en Andreas. Jacobus en Johannes waren er ook bij. Simons schoonmoeder lag ziek op bed, ze had hoge koorts. Ze vertelden dit aan Jezus. Hij ging naar haar toe, pakte haar hand en herstelde haar. De koorts was amper weg of ze begon al met de voorbereidingen voor het avondeten.

Die avond, na zonsondergang, werden er zieke mensen bij Hem gebracht en mensen die door het kwaad overweldigd waren. Zo'n beetje de hele stad stond voor zijn deur! Hij genas hun zieke lichamen en gekwelde geesten. Omdat de demonen wisten wie Jezus werkelijk was, stond Hij hun niet toe ook maar iets te zeggen.

Een man met lepra

Toen het nog nacht was, nog ver voor de ochtend aanbrak, stond Jezus op en ging Hij naar een afgelegen plaats. Daar bad

Hij. Simon en degenen die bij Hem waren, gingen naar Hem op zoek. Toen ze Hem vonden, zeiden ze: 'Iedereen zoekt U.'

Jezus zei: 'Laten we ook naar de andere dorpen gaan, zodat Ik ook daar kan spreken. Want daarvoor ben Ik gekomen.' Overal in Galilea bezocht Hij de plaatsen van samenkomst. Hij sprak de mensen toe en wierp demonen uit.

Er kwam een man met lepra bij Hem. Op zijn knieën smeekte de man: 'Wilt U mij reinigen? U kunt het!'

Jezus was diep ontroerd, stak zijn hand naar de man uit, raakte hem aan en zei: 'Ik wil het. Word rein.' Op datzelfde moment verdween de lepra volledig en de huid van de man was weer glad en gezond. Jezus stuurde hem weg met heel duidelijke instructies: 'Vertel dit aan niemand. Breng het reinigingsoffer dat Mozes heeft voorgeschreven en toon jezelf aan de priester. Dit zal voor de mensen bevestigen dat je echt genezen bent.' Maar zodra de man ver genoeg van Jezus verwijderd was, vertelde hij aan iedereen die het maar horen wilde wat er gebeurd was. Het nieuws was al gauw in de hele stad bekend. Jezus kon daardoor niet langer ongehinderd de stad in- en uitgaan en koos daarom voortaan voor afgelegen plaatsen. Maar ook daar wisten de mensen Hem te vinden. Ze kwamen overal vandaan.

Een verlamde man

2 Een paar dagen later keerde Jezus terug naar Kapernaüm. Al gauw wisten alle mensen dat Hij weer thuis was. Een grote groep mensen verzamelde zich rond de ingang van het huis, zodat geen mens nog naar binnen of naar buiten kon. Binnen gaf Jezus onderwijs over het Woord. Ze brachten een verlamde man bij Hem. Hij werd gedragen door vier mannen.

Toen zij vanwege de grote toeloop niet naar binnen konden gaan, haalden zij een stuk van het dak weg en lieten zij de verlamde op zijn draagbed naar beneden zakken. Jezus was onder de indruk van hun onverschrokken geloof en zei tegen de verlamde: 'Zoon, Ik vergeef je je zonden.'

Een aantal godsdienstgeleerden die erbij zaten, begonnen met elkaar te fluisteren: 'Dat mag Hij nooit zeggen! Dat is godslastering! God alleen kan zonden vergeven!'

Jezus had onmiddellijk door wat zij dachten en zei: 'Waarom reageren jullie zo sceptisch? Wat is makkelijker om tegen deze verlamde man te zeggen: "Ik vergeef je je zonden" of: "Sta op, pak je draagbed op en ga lopen"? Speciaal om jullie te laten zien dat Ik de Mensenzoon ben en de autoriteit heb ontvangen om zowel het één als het ander te doen...' (nu keek Hij de verlamde man aan): '... Sta op, pak je draagbed op en ga naar huis!' En dat deed die man; hij stond op, pakte het draagbed en liep naar buiten. Iedereen staarde hem na. De mensen wreven vol ongeloof hun ogen uit en begonnen toen God te prijzen. 'Zoiets hebben we nog nooit gezien!'

De belastingontvanger

Daarna maakte Jezus opnieuw een wandeling bij het meer. Weer kwam er een grote groep mensen naar Hem toe en Hij gaf hun onderwijs. Tijdens het wandelen zag Hij hoe Levi, de zoon van Alfeüs, bezig was met zijn werk als belastingontvanger. Jezus zei tegen hem: 'Ga met Mij mee.' Dat deed Levi.

Wat later zat Jezus thuis met zijn leerlingen te eten, samen met een flinke groep nogal beruchte gasten. Het klinkt misschien onwaarschijnlijk, maar een flink aantal van hen was inmiddels volgeling van Jezus geworden. De godsdienstge-

leerden en de farizeeërs zagen met wat voor soort mensen Jezus omging en mopperden tegen zijn leerlingen: 'Lekker voorbeeld is dat, een beetje gezellig doen met dat tuig!'

Jezus hoorde het en kaatste terug: 'Wie moet er naar de dokter, de gezonde of de zieke? Ik nodig zonde-zieke mensen uit, geen geestelijke krachtpatsers.'

Feesten of vasten?

De leerlingen van Johannes de Doper en de leerlingen van de farizeeërs waren gewend te vasten. Sommige mensen wilden van Jezus weten hoe dat zat: 'Waarom maken de leerlingen van Johannes de Doper en van de farizeeërs er een gewoonte van te vasten en uw volgelingen niet?'

Jezus antwoordde: 'Op een bruiloftsfeest ga je niet bezuinigen op taart en wijn. Je viert feest! Misschien moet je later de broekriem wel weer aanhalen, maar niet op dat moment. Zolang de bruid en de bruidegom er zijn, zorg je dat het gezellig is. Niemand gooit koud water over een aangenaam vuurtje. Zo gaat dat, in het koninkrijk van God!'

Hij ging verder. 'Niemand knipt een mooie zijden sjaal in stukken om er oude werkkleren mee op te lappen; je gebruikt stoffen die bij elkaar passen. Je giet toch ook geen wijn in kapotte kruiken?'

Op een sabbatdag wandelde Jezus door een veld vol gerijpt koren. Terwijl zijn leerlingen zich een weg baanden door het koren, plukten zij wat korenaren. De farizeeërs spraken Jezus daarop aan: 'Kijk eens, uw leerlingen overtreden de sabbatregels!'

Jezus zei: 'O ja? Hebben jullie nooit gelezen wat David deed toen hij en de mannen die bij hem waren honger hadden? Hij

ging het heiligdom binnen en at van het verse brood dat bij het altaar lag, terwijl de belangrijkste priester Abjathar gewoon stond toe te kijken! Heilig brood dat alleen priesters mochten eten, en hij deelde er nota bene ook nog van uit aan zijn metgezellen!’ Jezus vervolgde: ‘Wij zijn niet gemaakt om de sabbat te dienen; de sabbat is ingesteld om ons te dienen. De Mensenzoon is geen loopjongen van de sabbat. Hij is er de baas over!’

Goed doen op de sabbat

3 Daarna ging Jezus terug naar de plaats van samenkomst. Daar ontmoette Hij een man met een vergroeide hand. De farizeeërs hielden Jezus nauwlettend in de gaten om te zien of Hij de man zou genezen. Ze hoopten Hem te betrappen op overtreding van de sabbatsrust. Jezus zei tegen de man met de vergroeide hand: ‘Kom maar hier staan, zodat we je allemaal kunnen zien.’

Vervolgens zei Hij tegen de mensen: ‘Welke daad past het best bij de sabbat? Goed doen of kwaad doen? Mensen helpen of hen aan hun lot overlaten?’ Niemand zei wat.

Jezus keek de mensen nu één voor één recht in de ogen, woedend over hun starre godsdienstigheid. Tegen de man zei Hij: ‘Steek je hand uit.’ De man deed het en zijn hand was zo goed als nieuw! De farizeeërs maakten dat zij wegwamen. Onderweg mopperden en overlegden zij hoe zij samen met Herodes’ mannen Hem wel kapot zouden maken.

De twaalf apostelen

Jezus vertrok met zijn leerlingen naar het meer om aan de drukte te ontsnappen. Maar een grote groep mensen uit Gali-

lea volgde hen. En ook vanuit Judea, Jeruzalem, Idumea, van over de Jordaan, en vanuit de omgeving van Tyrus en Sidon kwamen hordes mensen die de verhalen hadden gehoord en Hem nu met eigen ogen wilden zien. Jezus gaf zijn leerlingen de opdracht een boot beschikbaar te houden, zodat Hij niet door de mensenmassa onder de voet zou worden gelopen. Hij had veel mensen genezen. Iedereen die iets mankeerde, probeerde nu al duwend en trekkend in zijn buurt te komen om Hem aan te raken.

Boze geesten die Hem herkenden, vielen neer en riepen uit: 'U bent de Zoon van God!' Maar Jezus was daar niet van gediend. Hij legde hun het zwijgen op en verbood hun zijn identiteit aan het publiek bekend te maken.

Jezus klom een berg op en nodigde enkelen die Hij uitkoos om mee te komen. Ze klommen samen verder. Hij koos er twaalf uit en benoemde hen tot apostelen. Het plan was dat zij bij Hem zouden blijven en dat Hij hen eropuit zou sturen om het Woord te verkondigen. Hij gaf hun de autoriteit om demonen weg te sturen. Dit zijn de Twaalf:

Simon (Jezus gaf hem later de naam 'Petrus', wat 'rots' betekent),

Jacobus, zoon van Zebedeüs,

Johannes, broer van Jacobus (Jezus gaf de jongens van Zebedeüs de bijnaam Boanerges, dat betekent 'zonen van de donder'),

Andreas,

Filippus,

Bartholomeüs,

Mattheüs,

Thomas,
Jacobus, de zoon van Alfeüs,
Thaddeüs,
Simon Kananites en
Judas Iskariot (die hem verraden heeft).

Satan in gevecht met satan?

Jezus keerde terug naar huis en zoals gewoonlijk stroomden de mensen massaal toe. Ze vroegen zo veel tijd en aandacht van Hem dat Hij niet eens tijd had om te eten. Zijn vrienden hoorden ervan en kwamen om Hem te ontzetten, desnoods met harde hand. Ze waren bang dat Hij Zich te veel liet meeslepen door zijn bediening.

Ook de godsdienstgeleerden uit Jeruzalem kwamen langs. Zij verspreidden het gerucht dat Jezus Zich met zwarte magie bezighield en duivelse trucs gebruikte om indruk te maken op de mensen met zijn geestelijke macht. Jezus pakte deze lasterpraatjes aan door een verhaal te vertellen. ‘Waarom zou je de duivel willen vangen via een duivel? Of waarom zou je proberen van Satan af te komen door Satan op hem af te sturen? Gezinnen die alleen maar ruziemaken, vallen uit elkaar. Als Satan tegen Satan zou strijden, blijft er weinig van hem over. Is het mogelijk volgens jullie om op klaarlichte dag het huis van een wakkere, sterke man binnen te gaan en hem te beroven van al zijn bezittingen zonder hem eerst vast te binden? Pas als je hem vastbindt, kun je er met zijn spullen vandoor gaan.’ ‘Luister goed. Ik waarschuw jullie. Alles wat je zegt of doet, kan worden vergeven. Maar als jullie de Heilige Geest van God blijven lasteren, dan wijs je Degene die vergeeft af en graaf je je eigen graf. Zo snijd je door je eigen slechtheid iedere band

door met de God die vergeeft.' Jezus gaf hun deze waarschuwing omdat zij Hem ervan beschuldigden dat Hij samenspande met Kwaad.

Jezus' moeder en broers

Juist op dat moment verschenen zijn moeder en zijn broers. Terwijl ze nog buiten stonden, gaven ze de boodschap door dat ze Jezus graag wilden spreken. Jezus werd omringd door massa's mensen toen Hij hun bericht ontving: 'Uw moeder, uw broers en uw zussen staan buiten op U te wachten.'

Jezus reageerde: 'Wie zijn volgens jullie mijn moeder en mijn broers?' Hij keek om Zich heen en nam alle aanwezigen in Zich op. Toen zei Hij: 'Deze mensen hier, voor jullie ogen, dit zijn mijn moeder en mijn broers. Gehoorzaamheid is veel belangrijker dan een familieband. Iedereen die Gods wil doet, is mijn broer, mijn zus of mijn moeder.'

Het verhaal van het uitgestrooide zaad

4 Jezus keerde terug naar het meer om daar onderwijs te geven. Er verzamelden zich zo veel mensen om hem heen dat Hij in een bootje ging dat daar voor anker lag. Hij gebruikte de boot als een soort preekstoel terwijl de mensen naderden tot de waterkant. Hij onderwees hen door verhalen te vertellen, heel veel verhalen.

'Luister. Wat denken jullie hiervan? Een boer ging zaaien. Terwijl hij het zaad uitstrooide, vielen er wat zaadjes op de weg die door de vogels werden opgegeten. Sommige zaadjes vielen op het grind. Ze kwamen al snel uit maar konden niet wortelen, dus toen de zon opkwam, verdorden ze bijna even snel. Er viel ook zaad tussen het onkruid. Toen dat zaad ont-

kiemde, verstikten de plantjes tussen het onkruid en er bleef niets van over. Maar er was ook zaad dat in de goede aarde viel. Dat zaad groeide uit tot prachtige planten. De oogst overtrof de stoutste verwachtingen van de boer.'

'Horen jullie wat Ik zeg?

Zeker weten?'

Toen ze weer onder elkaar waren – degenen die bij Hem hoorden én de Twaalf – vroegen ze Hem naar de verhalen. Jezus zei tegen hen: 'Jullie hebben inzicht gekregen in het koninkrijk van God – jullie weten hoe het werkt. Maar voor al die mensen die het nog niet kunnen zien, vertel Ik deze verhalen. Zo open Ik hun harten en help Ik hen om inzicht te krijgen. Deze mensen...

“... hebben hun ogen open, maar zien niets,
hebben open oren, maar begrijpen er niets van,
willen hun gedrag niet veranderen
of vergeving ontvangen”.'

Jezus ging verder. 'Snappen jullie aan de hand van dit verhaal hoe het werkt? Zo werken al mijn verhalen.

De boer zaait het Woord. Sommige mensen zijn als het zaad dat op de harde grond van de weg valt. Zodra zij het Woord horen, grist Satan weg wat in hen gezaaid is.

Anderen zijn als het zaad dat tussen het grind terechtkomt. Als zij voor het eerst het Woord horen, zijn ze heel enthousiast. Maar ze zijn zo oppervlakkig van karakter dat wanneer de eerste emoties zijn verdwenen en er tegenslag komt, er niets van te merken is.

Het zaad dat tussen het onkruid is terechtgekomen, staat symbool voor degenen die het nieuws over het koninkrijk horen, maar zich laten overmeesteren door hun zorgen over alles wat ze moeten doen en willen hebben. Die stress verstikt wat ze gehoord hebben, zodat er niets meer van overblijft.

Maar het zaad dat in de goede aarde gezaaid wordt, symboliseert de mensen die, wanneer ze het Woord horen, het omarmen en een oogst voortbrengen die hun grootste dromen ver overtreft.'

Geven en krijgen

Jezus vertelde verder: 'Is er iemand op de wereld die een lamp mee naar huis neemt en die onder een waskom of onder het bed zet? Je zet een lamp toch op een tafel of op een standaard? Wij houden geen geheimen achter, we vertellen ze juist; we hebben niets te verbergen, maar brengen alles openlijk naar buiten.'

'Horen jullie Me?

Zeker weten?'

'Luister goed naar wat Ik zeg en wees op je hoede voor sluwe raadgevers die je vertellen hoe je op eigen kracht vooruit kunt komen in het leven. Geven, daar draait het om, en niet om krijgen. Vrijgevigheid schept vrijgevigheid. Van krenterigheid word je alleen maar armer.'

Altijd wel een verhaal

Daarna zei Jezus: 'Het koninkrijk van God lijkt op zaad dat over een veld wordt uitgestrooid door iemand die daarna gaat slapen en vergeet wat hij gedaan heeft. Het zaad ontkiemt en groeit, zonder dat de man precies weet hoe dat gebeurt. De

aarde doet dat allemaal zelf, zonder zijn hulp. Eerst een groene stengel, dan een knop, en dan het rijpe graan. En als het graan volgroeid is... tijd om te oogsten!’

‘Hoe kun je een beeld vormen van het koninkrijk van God? Welk verhaal kan Ik als illustratie gebruiken? Het koninkrijk lijkt wel op een pijnboompit. De pit die op de aarde valt, is maar klein, net als andere zaadjes. Maar zodra de pit eenmaal geplant is, groeit hij uit tot een enorme pijnboom met dikke takken, waar zelfs arenden hun nesten op bouwen.’

Met nog veel meer vergelijkbare verhalen maakte Jezus zijn boodschap duidelijk aan de mensen. Hij stemde zijn verhalen af op hun leeftijd en ervaringen. Als Hij sprak, zat Hij nooit om verhalen verlegen. En als Hij alleen was met zijn leerlingen, nam Hij alles nog eens met hen door, elke vraag en iedere onduidelijkheid.

De wind blies zijn laatste adem uit

Laat op diezelfde dag zei Hij tegen hen: ‘Laten we oversteken naar de andere kant.’ Hij was al aan boord en dus vertrokken ze met Hem. Ook andere boten voegden zich bij hen. Er stak een woeste storm op; de golven overspoelden de boot en de boot dreigde te zinken. Jezus lag op het achterschip, met zijn hoofd op een kussen, rustig te slapen! Ze maakten Hem wakker en riepen: ‘Meester, kan het U niet schelen dat wij vergaan?’ Wakker geworden zei Hij de wind een toontje lager te zingen en tegen de zee zei Hij: ‘Stil! Bedaar!’ De wind blies zijn laatste adem uit en de zee werd glad als een spiegel. Jezus wees zijn leerlingen terecht: ‘Waarom zijn jullie zulke angsthazen? Hebben jullie dan helemaal geen vertrouwen?’

Zij waren volkomen perplex en vol ontzag. ‘Wie is Hij eigenlijk?’ vroegen ze zich verbijsterd af. ‘De wind en de zee luisteren slaafs naar Hem!’

Een waanzinnige man

5 Ze arriveerden aan de andere kant van het meer, in de landstreek van de Gerasenen. Terwijl Jezus uit de boot stapte, kwam er een waanzinnige man op Hem af vanaf de begraafplaats. Hij woonde daar tussen de graven en de grafstenen. Niemand kon hem in bedwang houden – niet met kettingen, en niet met touwen. De mensen hadden dat al vele malen geprobeerd, maar hij brak de kettingen en trok de touwen stuk. Niemand was sterk genoeg om hem te overmeesteren. Dag en nacht zwierf hij rond over het kerkhof en door de omliggende heuvels, al schreeuwend en zichzelf afranselend met scherpe stenen.

Hij zag Jezus al van grote afstand aankomen, rende op Hem af en boog in aanbidding voor Hem neer. Toen brieste hij: ‘Jezus, Zoon van de allerhoogste God, waarom kom Jij je met mijn zaken bemoeien? Maak het mij in vredesnaam niet moeilijk!’ (Even eerder had Jezus de boze geest die de man teisterde, opgedragen: ‘Eruit! Verlaat deze man!’)

Jezus vroeg: ‘Hoe heet je?’

De boze geest antwoordde: ‘Bende. Ik ben een herrie schoppende bende.’ Daarna smeekte hij Jezus wanhopig hem niet uit dit land te verbannen.

Op een nabijgelegen heuvel wroette een grote kudde varkens in de modder. De demonen smeeften Jezus: ‘Stuur ons naar die varkens, dan wonen we voortaan wel daarin.’ Jezus gaf hun bevel. Maar het pakte voor die varkens nog slechter uit